

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Гречишна Р.І., гр. МВ-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, ст. викл. **О.В. Борисова**
Харківський державний університет харчування і торгівлі

У доповіді розповідається про процес проведення експортно-імпортних операцій сільгосппродукції торговими посередниками, зокрема українськими компаніями, що сприяють підвищенню рівня конкурентоспроможності України на зовнішньому ринку. Згідно за законодавством під експортно-імпортними операціями розуміють – продаж (експорт) або купівлю (імпорт) товарів, капіталів, робочої сили українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності в іноземних суб'єктів господарської діяльності.

Рівень розвитку держави завжди характеризувався темпами росту експорту, який вважається повинен перебільшувати ріст імпорту. Так, за період з 2001 по 2010 роки рівень експорту збільшується з 16264,7 до 51405,2 млн дол. США (в 3,1 рази), а імпорт з 15775,1 до 60742,2 млн дол. США (в 3,8 рази). При цьому, до 2004 рік експорт перебільшував імпорт (більший рівень спостерігається в 2002 році 105,6%), але починаючи з 2005 року рівень експортних операцій знижується у порівнянні з імпортом в 2010 році імпорт перебільшує експорт на 18,16%. За географічною структурою: питома вага експорту у 2001 році у країни СНД становила – 28,5%, у країни Європи – 35,2%, тоді як у 2010 році вона зросла у країни СНД та становила – 36,4% відповідно. Імпорт за період аналізу зріс у країни Європи до рівня –32,9%.

Не останню роль у цьому відіграли торговельні підприємства, що мають вже міцні стосунки зі західними компаніями та створюють для цього позитивне бізнес-середовище. Організація експортно-імпортних операцій залежить від грамотного управління ЗЕД в підприємстві, знання законодавства різних країн, кваліфікованого персоналу, вміння гнучко реагувати на зміні в навколишньому середовищі тощо, що має місце в відомих торгових українських компаніях (ТОВ СП «Нибулон», ТОВ «Поле-порт», ТОВ «САН-КОР ТРЕЙД»), досвід яких є прикладом для початківців в цієї діяльності.

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Губарева М.М., гр. МВ-37

Науковий керівник – ст. викл. **В.А. Віннікова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Уся діяльність людини обумовлена реально існуючими потребами. Люди прагнуть або чогось досягти, або чогось уникнути. У вузькому змісті слова «мотивована діяльність» – це вільні, обумовлені внутрішніми спонуканнями дії людини, спрямовані на досягнення цілей, реалізацію інтересів. У мотивованій діяльності працівник сам визначає міру дій у залежності від внутрішніх спонукань і умов зовнішнього середовища.

Мотивація праці – це прагнення працівника задовольнити потреби (одержати певні блага) за допомогою трудової діяльності. У структуру мотиву праці входять:

- потреба, що хоче задовольнити працівник;
- благо, здатне задовольнити цю потребу;
- трудова дія, необхідна для одержання блага;
- ціна – витрати матеріального і морального характеру, пов'язані зі здійсненням трудової дії. Для формування трудової мотивації найбільше значення має характер засвоєних індивідумом трудових норм і цінностей, що надають зміст усій подальшій трудової діяльності, що визначають спосіб життя.

У професійну трудову діяльність людина вступає з вже сформованою ціннісною свідомістю. Вона знає, які інтереси хотіла би реалізувати за допомогою праці. Реальне виробниче середовище змушує її трансформувати ціннісні орієнтації, «приземлити» їх. Так формується другий, практичний шар трудової свідомості, обумовлений, з одного боку, ціннісними орієнтаціями особистості, а з іншого боку – конкретними обставинами професійного трудового життя. Практичні вимоги до роботи обумовлюють конкретну мотивацію, що, на відміну від ціннісної свідомості, що визначає зміст і перспективні цілі трудової діяльності, визначає в основному вибір шляхів і способів їхньої реалізації.

Мотивація праці – найважливіший фактор результативності роботи, і в цій якості вона складає основу трудового потенціалу працівника, тобто всієї сукупності властивостей, що впливають на виробничу діяльність.